

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/30/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314209938
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5314209938.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: S. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca ako opatrovníkom, dieťa rodičov: matky: I. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., ul. O. č. XXX/XX, zastúpená splnomocneným zástupcom Mgr. Michalom Durajom, advokátom so sídlom R., ul. O. č. XXXX a otca: R. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. S. č. XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody Dubnica, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Dušan Divko, advokát, s.r.o., so sídlom Považská Bystrica, ul. Šoltésovej č. 346/1, IČO: 36 860 654, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 7P/62/2014-89 zo dňa 17. februára 2015 v spojení s opravným uznesením č. k. 7P/62/2014-121 zo dňa 2. júna 2015 a v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 7P/62/2014-161 zo dňa 8. decembra 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením a dopĺňacím rozsudkom vo výroku o výživnom, vo výroku o určení vyživovacej povinnosti otca počnúc dňom 07.11.2014, vo výroku o určení splatnosti prvej splátky splatného výživného a vo výroku o splatnom výživnom za obdobie od 07.11.2014 do 17.02.2015 m e n í t a k, že

otec j e p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého S. I., nar. XX.XX.XXXX sumou 75 eur mesačne počnúc od 07.11.2014 vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa. Nedoplatok na výživnom za čas od 07.11.2014 do 31.05.2016 v sume 1.096,70 eur s a otcovi dieťaťa p o v o ľ u j e splácať v mesačných splátkach po 25 eur spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok.

Vo výrokoch, ktorým sa maloletý zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok a o úprave styku otca s maloletým dieťaťom z o s t á v a rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 7P/32/2014-89 zo dňa 17.02.2015 v spojení s opravným uznesením č. k. 7P/62/2014-121 zo dňa 02.06.2015 rozhodol tak, že mal. S. I., nar. XX.XX.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Otec sa zaväzuje prispievať na výživu mal. S. sumou 100 eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého. Splatné výživné za obdobie od 07.11.2014 do 17.02.2015 v sume 300 eur je otec povinný uhradiť v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Otec je oprávnený stykať sa s mal. S. každú párnú sobotu v roku za prítomnosti matky v čase od 13.00 hod. do 15.00 hod. Matka je

povinná maloletého na styk riadne pripraviť a v stanovenom čase dopraviť na styk s otcom pred Dom kultúry v Čadci, Matičné námestie 1434/11. Obaja rodičia sú povinní v prípade, že sa styk z vážnych dôvodov nebude môcť realizovať, oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi najneskôr 24 hodín pred započatím styku. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Dopĺňacím rozsudkom č. k. 7P/62/2014-161 zo dňa 08.12.2015 súd určil vyživovaciu povinnosť otca k maloletému S. vo výške 100 eur mesačne, počnúc dňom 07.11.2014. Určil splatnosť prvej splátky splatného výživného za obdobie od 07.11.2014 do 17.02.2015 v sume 300 eur počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 7P/62/2014-89 zo dňa 17.02.2015. Rozhodnutie odôvodnil tým, že podaným návrhom doručeným súdu dňa 07.11.2014 sa matka domáhala, aby súd zveril maloletého do jej osobnej starostlivosti, otca zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 140 eur mesačne so splatnosťou vždy do 25. dňa príslušného kalendárneho mesiaca k rukám matky maloletého a upravil styk otca s maloletým na každú poslednú sobotu v kalendárnom mesiaci za prítomnosti matky v mieste jej bydliska v čase od 14.00 hod. do 16.00 hod. Otec dieťaťa súhlasil s tým, aby bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky, navrhol určiť vyživovaciu povinnosť vo výške 50 eur mesačne a styk s maloletým upraviť každú druhú sobotu od 12.00 hod. do 15.00 hod. za prítomnosti matky, prípadne aj tretej osoby. Opatrovník dieťaťa nezistil žiadne nedostatky v starostlivosti o maloletého zo strany matky, preto doporučil dieťa zveriť jej, otca zaviazal platením výživného vo výške, ako si matka v návrhu žiadala a styk určiť za prítomnosti tretej osoby v čase, ako matka žiadala.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že rodičia maloletého nie sú manželia a ani nežijú v spoločnej domácnosti. S poukazom na § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine“) bolo preto potrebné upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Osobnú starostlivosť vykonáva matka a z výsluchu účastníkov konania, ako aj zo správy kolízneho opatrovníka o prešetrení pomerov mal súd preukázané, že matka vykonáva osobnú starostlivosť o maloletého riadne, dieťa je na ňu citovo naviazané. Súd preto zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky s tým, že táto je oprávnená ho zastupovať a spravovať jeho majetok.

S poukazom na ust. § 65 ods. 1 Zákona o rodine súd upravil aj rozsah vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa. Maloletý má 8 mesiacov a matka je s ním na rodičovskej dovolenke. Jej jediným príjmom je rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur a prídavok na dieťa vo výške 23,52 eur. Bývajú v spoločnej domácnosti s rodičmi matky maloletého a jej maloletou sestrou. Súd považoval za odôvodnené výdavky špecifikované matkou na maloletého v celkovej výške 130,50 eur mesačne (na stravu, plienky, prebaľovacie podložky, drogérie, lieky, poisťka, detský čaj, mliečna kaša), pričom matka má ďalej výdavky na oblečenie, obuv, ďalšiu stravu a príležitostné jednorazové výdavky - detská stolička a podobne. Otec maloletého ku dňu 06.01.2015 ukončil živnostenskú činnosť a bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Tvrdil, že nemá žiaden príjem. Táto skutočnosť však nemôže ísť na úkor zabezpečovania životných potrieb maloletého dieťaťa. Súd preto v súlade s § 75 ods. 1 Zákona o rodine vychádzal z predpokladu, že je v schopnostiach a možnostiach otca vzhľadom na jeho vek, vzdelanie, dobrý zdravotný stav, žiadne iné vyživovacie povinnosti a ani nebola zistená iná prekážka objektívne brániaca mu dosahovať príjem postačujúci na úhradu vyživovacej povinnosti k maloletému v súdom určenej výške. Samotná skutočnosť, že otec bol právoplatne odsúdený za trestný čin, ktorého sa dopustil voči matke dieťaťa a v súčasnosti je z výkonu trestu odňatia slobody podmienene prepustený, a teda, že vzhľadom na to, že nie je bezúhonný, má problém nájsť si vhodné zamestnanie, nepovažoval súd za prekážku, ktorá by objektívne bránila otcovi dosahovať príjem či už z pracovného pomeru, brigádnickej činnosti, resp. živnostenskej činnosti či už v mieste bydliska alebo v zahraničí. Do tejto životnej situácie sa otec dostal sám vlastným protiprávnym konaním. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za to, že je v schopnostiach, možnostiach otca nájsť si také zamestnanie, resp. dosahovať príjem zo živnostenskej činnosti, brigádnickej činnosti, aby si plnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletému v primeranej výške, ktorá zabezpečí pokrytie jeho životných potrieb. Na rozdiel od matky maloletého, ktorá túto možnosť v súčasnosti nemá, nakoľko je na rodičovskej dovolenke a celodenne sa osobne stará o maloleté dieťa a svoju vyživovaciu povinnosť si plní aj formou osobnej starostlivosti o maloletého. Súd zároveň bral do úvahy aj tú skutočnosť, že otec bol v minulosti zamestnaný v spoločnosti RONA, a.s., kde dosahoval priemerný čistý mesačný príjem 562,27 eur, ako aj v spoločnosti GIMAX Servis, s.r.o., kde pracoval len 6 dní, za ktoré dosiahol čistý príjem 96,69 eur, pričom pracovný pomer bol z jeho strany ukončený. Ako otec sám uviedol, z dôvodu, že ho práca nebavila. Podľa súdu otec sa bez vážneho dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania a zárobku napriek tomu, že má zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletému. Následne otec začal vykonávať živnostenskú činnosť, ktorú po viac ako 2 mesiacoch ukončil podľa tvrdenia z dôvodu, že nemal dostatok práce. Takéto jeho konanie spočívajúce v ukončení pracovného pomeru, resp. živnostenskej činnosti bez vážneho dôvodu vyhodnotil súd ako nezodpovedné a pre takýto prístup otca k vlastnej finančnej a majetkovej situácii nemôže maloleté dieťa

strádať o zabezpečovaní svojich základných životných potrieb. Na druhej strane, hoci matka žiadala, aby súd určil výživné vo výške 140 eur mesačne, z vykonaného dokazovania nemal preukázané, že by matka vynakladala v súvislosti s výživou a starostlivosťou o dieťa také finančné prostriedky, ktoré by odôvodňovali určitú výživnú v požadovanej výške. Matka má rovnako ako otec zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletému, ktorú si čiastočne plní aj zabezpečovaním osobnej starostlivosti o maloleté dieťa, nie však výlučne, preto je taktiež povinná vynakladať finančné prostriedky na výživu maloletého. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že určené výživné vo výške 100 eur mesačne je primerané, pokryje dostatočne odôvodnené potreby maloletého vzhľadom na jeho vek a zároveň je v schopnostiach a možnostiach otca maloletého výživné v takejto výške platiť.

Za obdobie odo dňa podania návrhu 07.11.2014 do dňa rozhodnutia súdu 17.02.2015 vznikol otcovi maloletého nedoplatok na výživnom vo výške 300 eur, nakoľko otec maloletého si doposiaľ vôbec neplnil vyživovaciu povinnosť (určené výživné 100 eur x 3 mesiace), ktoré súd umožnil otcovi uhradiť v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným v súlade s § 160 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd zároveň upravil styk otca s maloletým. Mal za to, že styk navrhovaný matkou je v nedostatočnom rozsahu, nakoľko tento by prebiehal v podstate len 2 hodiny mesačne. Pokiaľ otec prejavuje vôľu a má záujem stykať sa s maloletým 2-krát mesačne, tomuto jeho návrhu vyhovel a rozhodol, že otec je oprávnený stykať sa s maloletým každú párnú sobotu v roku v čase od 13.00 hod. do 15.00 hod., pričom prihliadal i na denný režim dieťaťa. Pri rozhodovaní rešpektoval právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom. Tiež prihliadal na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby a dbal, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného osobného styku s otcom. Matka žiadala, aby sa styk realizoval za jej prítomnosti, s čím otec súhlasil a s prihliadnutím na vek dieťaťa a jeho úzku citovú väzbu k matke mal súd za to, že v súčasnosti je potrebné, aby styk prebiehal za prítomnosti matky maloletého. Návrhu matky v tej časti, kde žiadala, aby sa styk realizoval zároveň aj za prítomnosti tretej nezávislej osoby podľa jej výberu nevyhovelo, nakoľko mal za to, že takéto rozhodnutie by bolo nevykonateľné, pretože súdnym rozhodnutím nie je možné ukladať povinnosti tretej osobe, ktorá ani nie je účastníkom tohto konania. Rodičia maloletého sa na pojednávaní dohodli, že styk sa bude realizovať tak, že matka maloleté dieťa privezie pred Dom kultúry v Čadci, kde sa s otcom stretne. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd upravil styk otca s maloletým tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu, pretože ide o konanie, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu.

Dopíňacím rozsudkom č. k. 7P/62/2014-161 zo dňa 08.12.2015 súd určil počiatok vyživovacej povinnosti otca k maloletému dňom 07.11.2014, kedy bol súdu doručený návrh na začatie konania s poukazom na § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Splatnosť prvej splátky splatného výživného za obdobie od 07.11.2014 do 17.02.2015 v sume 300 eur určil počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 7P/62/2014-89 zo dňa 17.02.2015.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec dieťaťa, a to do výroku o stanovení výživného. Navrhol v tejto časti rozsudok okresného súdu zmeniť a zaviazat' ho platiť výživné v sume 50 eur mesačne, a to z dôvodu jeho majetkových a príjmových možností a schopností.

Vytýkal súdu, že neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a takto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Napriek tomu, že žiadal určiť výživné 50 eur mesačne, v ktorej súvislosti poukazoval na to, že dňa 06.01.2015 ukončil živnostenskú činnosť a bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, a teda nemal žiadny príjem, súd len paušálne poukázal na jeho schopnosti a možnosti, pričom objektívny stav, že ukončil túto činnosť, nebral do úvahy. Tiež ani nebral do úvahy tú skutočnosť, že je podmienene prepustený z výkonu trestu. Súd akoby druhýkrát ho chcel trestať týmto rozhodnutím. Žiadal preto, aby odvolací súd preskúmal právne závery prvostupňového súdu ohľadne výšky výživného, ktorú stanovil aj vzhľadom na vek dieťaťa a jeho potreby neoprávnené vysoko. Naďalej je uchádzačom o zamestnanie, a preto akonáhle sa zamestná, zmenia sa pomery, sám bude dobrovoľne prispievať zvýšené výživné.

Matka dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Poukázala na to, že otec dieťaťa je mladý človek, ktorý je fyzicky zdatný, netrpí vážnymi zdravotnými komplikáciami. Môže využiť viaceré možnosti, ako sa uplatniť na trhu práce, prípadne môže vycestovať

za prácou mimo región, v ktorom sa aktuálne zdržiava. Pokiaľ otec dieťaťa uvádzal, že v čase rozhodovania nemal žiaden príjem, je potrebné, aby si našiel prácu, ktorá by mu zabezpečila príjem a umožnila plniť si svoje rodičovské povinnosti. Podľa matky dieťaťa je preto v schopnostiach a možnostiach otca dieťaťa zvyšovať si svoj príjem.

Opatrovník dieťaťa navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť v plnom rozsahu.

V odvolaní proti dopĺňaciemu rozsudku otec dieťaťa zotrval na podanom odvolaní. Uviedol tiež, že vzhľadom k tomu, že mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T 213/2015 žiada, aby toto výživné bolo naďalej určené len vo výške 30 % životného minima od jeho vzatia do väzby, t.j. od 27.08.2015.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno podať týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 a § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie napadnuté odvolaním v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O. s. p. a rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením a dopĺňacím rozsudkom v napadnutej časti zmenil (§ 220 O. s. p.) a to z nasledovných dôvodov:

V preskúmvanej veci okresný súd v spojení s opravným uznesením a dopĺňacím rozsudkom rozhodol tak, že maloletý sa zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Otca zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 100 eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého. Splatné výživné za obdobie od 07.11.2014 do 17.02.2015 v sume 300 eur uložil otcovi povinnosť uhradiť v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Zároveň upravil styk otca s maloletým dieťaťom. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Otec dieťaťa odvolaním napadol výrok o výživnom poukazujúc na jeho majetkové a príjmové možnosti a schopnosti. Výšku výživného vzhľadom na vek dieťaťa a jeho pomery stanovil preto súd neoprávnene vysoko. Výživné navrhol v sume 50 eur mesačne. V priebehu odvolacieho konania poukazoval otec dieťaťa na zmenu v jeho pomeroch v tom, že bol vzatý do väzby a bol mu uložený trest odňatia slobody nepodmienečne. Žiadal preto výživné určiť len vo výške 30 % zo sumy životného minima.

Prispievať na výživu svojich detí je zákonnou povinnosťou obidvoch rodičov a ak si túto povinnosť rodičia neplnia, môže súd aj bez návrhu určiť rozsah ich vyživovacej povinnosti.

Z ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základné nároky dieťaťa, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného (ako sú napr. liečebné náklady). Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane dieťaťa je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať mu výživné a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Pokiaľ je povinný nezamestnaný, skúmajú sa dôvody takéhoto stavu, situácia na trhu práce, jeho aktivita smerujúca k získaniu zamestnania, dôvod ukončenia posledného pracovného pomeru (či už objektívny v dôsledku organizačných zmien, alebo subjektívny, napr. v dôsledku porušovania pracovnej

disciplíny, resp. bezdôvodné ukončenie pracovného pomeru). Súd vychádza z možnosti pracovného uplatnenia a priemerného príjmu podľa správy o voľných miestach v danom regióne (nie je nezvyklým javom ani migrácia za prácou) so zreteľom na kvalifikáciu, vek, získanú prax a ďalšie charakteristiky povinného. V prípade ak je povinný vedený ako nezamestnaný, avšak pracuje nelegálne, na takéto príjmy nemožno prihliadať, súd však môže posúdiť jeho celkovú majetkovú situáciu. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorý sa navonok prezentuje. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery.

Krajský súd oboznámiac sa s obsahom spisu a odvolaním otca dieťaťa ako i vyjadrením matky dieťaťa mal za to, že okresný súd posudzujúc pri určení výživného rozhodujúce kritéria (odôvodnené potreby dieťaťa a možnosti a schopnosti rodičov a ich majetkové pomery) vykonal v tomto smere dostatočné dokazovanie ohľadom pomerov účastníkov konania a skutkový stav zistil úplne a správne. Ohľadom otca dieťaťa preto správne zisťoval dôvody, pre ktoré sa stal nezamestnaný, pričom aj podľa odvolacieho súdu si tento stav nezamestnanosti zavinil sám bezdôvodným ukončením živnostenskej činnosti. Stotožniac sa aj s vyjadrením matky dieťaťa v tom, že otec je mladý zdravý človek, ktorý má preto viaceré možnosti ako sa uplatniť na trhu práce neexistovali ani podľa odvolacieho súdu na strane otca žiadne dôvody, pre ktoré by sa nemohol zamestnať. Správne bolo preto prihliadnuté na jeho predchádzajúce zamestnania a v tejto súvislosti aj zistené, že otec dieťaťa dokázal dosiahnuť príjem v sume 562,67 eur mesačne (u spoločnosti RONA, a.s., v ktorej bol zamestnaný od januára do septembra 2013). Okresný súd však podľa odvolacieho súdu nevyvodil správny právny záver pokiaľ otca dieťaťa zaviazal prispievať výživným vo výške 100 eur mesačne. Vzhľadom na útlý vek dieťaťa (v čase rozhodovania okresného súdu 8 mesiacov, v súčasnej dobe takmer 2 roky) a jeho potreby nezistiac výnimočné (napr. v súvislosti so zdravotným stavom) považoval v súčasnej dobe určené výživné, s prihliadnutím aj na to, že časť potrieb dieťaťa je krytá aj rodinnými prídavkami, za neprímerane vysoké. Prímeranou je preto suma 75 eur mesačne, ktorú by bol otec dieťaťa schopný platiť pri vyššie uvedenom predpokladanom príjme. Pokiaľ v priebehu odvolacieho konania bol otec dieťaťa vzatý do väzby (27.08.2015) a následne nastúpil aj výkon trestu odňatia slobody mal zistené (č.l. 183 - 184 spisu), že mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na 3 roky (§ 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ - nebezpečné vyhrážanie voči chránenej osobe - prečin a § 323 ods. 1 písm. a, ods. 2 písm. c/ - útok na verejného činiteľa - zločin podľa Trestného zákona / č. 300/2005 Z. z./). Ak sa povinný rodič úmyselným konaním, v dôsledku ktorého bola na neho uvalená väzba a pre ktoré bol následne odsúdený k trestu odňatia slobody, zbaví objektívnej možnosti plniť vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému dieťaťu, nie je možné túto skutočnosť pripísať k ľarche dieťaťa, odkázaného výživou na svojich rodičov. Podľa odvolacieho súdu opierajúceho sa o rozhodnutia ÚS ČR sp. zn. IV. ÚS 1081/07 zo dňa 06.02.2008 a sp. zn. III. ÚS 511/05 zo dňa 16.03.2006 by opačný výklad viedol k tomu, že dôsledkom úmyselnej trestnej činnosti povinného rodiča by bola „zbavenie“ sa vyživovacej povinnosti voči maloletému a jej takmer úplné prenesenie (s výnimkou zákonnej minimálnej vyživovacej povinnosti uvedenej v § 62 ods. 3 Zákona o rodine) na druhého rodiča vedúceho riadny život. Z toho dôvodu odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal zo zárobkových schopností a možností otca pred nástupom na výkon trestu odňatia slobody a preto aj za obdobie od 27.08.2015 je tento povinný prispievať výživným v sume 75 eur mesačne a nie v sume ním požadovanej t.j. 27,126 eur /§ 5 ods. 6 zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 186/2013 Z. z. o úprave súm životného minima).

Vzhľadom na uvedené odvolací súd považujúc odvolanie otca dieťaťa za dôvodné len sčasti rozsudok okresného súdu zmenil tak, že otec dieťaťa je povinný prispievať výživným na maloletého v sume 75 eur mesačne od 07.11.2014 t.j. podania návrhu na začatie konania (§ 77 ods. 1 Zákona o rodine) naďalej, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa.

Pokiaľ ide o nedoplatok na výživnom, tento odvolací súd vyčíslil v sume 1.096,70 eur za obdobie od 07.11.2014 do 31.05.2016, t.j. do dňa rozhodnutia krajského súdu. K výpočtu dospel nasledovne: za čas od 07.11.2014 do 30.11.2014 - 60 eur /75 eur : 30 dní x 24 dní), za čas od 01.12.2014 do 31.05.2016 - 1.350 eur (18 mesiacov x 75 eur). Celkove v sume 1.410 eur. Z tejto sumy odpočítal platby, ktoré boli zo strany otca dieťaťa zaplatené (16.02.2015 - 20 eur, 12.03.2015 - 70 eur, 22.09.2015 - 180 eur, 28.10.2015 - 30 eur, 12.05.2015 - 30 eur, 12.05.2016 - 7,84 eur, 13.04.2016 - 5,46 eur.). Uvedené bolo preukázané listinnými dokladmi predloženými matkou dieťaťa (č.l. 196-199) a otcom dieťaťa pokiaľ ide o

sumu 180 eur (č.l. 167 spisu), ktorá bola poukázaná na účet matky (od banky bola prijatá suma 181 eur vrátane poplatku). Z celkovej sumy tak odpočítal sumu 313,30 eur. Rozdiel predstavuje sumu 1.096,70 eur. Celkovú sumu súd povolil otcovi dieťaťa splácať v mesačných splátkach po 25 eur, splatných spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok, to znamená, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky stane sa nedoplatok splatným naraz. Výška splátok bola určená s ohľadom na výšku nedoplatku a pomery otca dieťaťa (§ 160 O. s. p.).

Vo výrokoch, ktorým sa maloletý zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok a o úprave styku otca s maloletým dieťaťom zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý lebo nebol napadnutý odvolaním.

Podľa ust. § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie sa mohlo začať i bez návrhu. Konanie vo veciach starostlivosti o maloleté deti je konaním, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu (§ 81 ods. 1 O. s. p.). Odvolací súd preto rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.